Archipelago. Ordet betyder skärgård och är också namnet på Anagrams senaste skiva. Men utgångspunkt i låttitlarna tog KIM en pratstund med sångerskan Anna Einarsson.

Associationer från en skiva

Archipelago [Skärgård]

Varför valde ni den här titeln?

– Archipelago – eller skärgård – har jag haft som ett lite symboliskt ord för hela projektet. Också musik och text handlar lite om ensamhet och gemenskap. Just som öar som binds samman av vatten.

The lighthouse [Fyren]

Vad är en fyr för dig?

– Det finns något väldigt kraftfullt med fyrar som står ytterst i havsbandet med vågorna och havet som är så föränderligt. De är så stolta och starka. Jag har alltid haft en dröm om att någon gång bo i en fyr. Någon gång ska det bli verklighet.

FOTO KENNETH HELLMAN

The old oak tree [Den gamla eken]

Vilken är din relation till träd?

– Oh, jag tycker om träd! Jag hade en period när jag var tonåring då jag ritade mycket träd. Det är något väldigt grundläggande med träd. De står där och möter alla årstider, de är både enkla och komplexa på samma gång.

Land of you [Ditt land]

Vilket är ditt land?

– Oj, det kan vara både en stor och en liten fråga. Men låten handlar lite om en resa. Och om livet. Livet är också föränderligt. Som havet. Jag tror att vi måste ta ett aktivt val att vara öppna för att bjuda in och förändra, för att hitta det som är vi. Och vårt land.

Looking for you [Letar efter dig]

Vem letar du efter?

– Det handlar ganska mycket om att leta efter ett yttre "you" så till vida att man ibland kanske tappar bort sig själv i viljan att möta en annan människa. Vi måste ha både rötter nedåt och kronan uppåt.

Nobody speaks my language [Ingen talar mitt språk]

Tycker du att du har svårt att göra dig förstådd?

– Nej, inte i allmänhet – men jag har alltid varit fascinerad av språk som fenomen och tycker att det är spännande hur ett ord kan öppna en hel värld. Kommunikation fascinerar mig.

Men kanske är svårigheter att förstå varandra en del av samhället i dag. Det är kanske för lite vatten mellan öarna – det är tråkigt när vi glömmer av att kommunicera. Det kostar inte så

TEXT **MARIA LAGERGRÉEN** FOTO **ANDERS VÄSTLUND**

mycket att sträcka ut och möta en annan människa. Jag vill slå ett slag för ordet snäll. För den lilla osjälviska gärningen – vad det än må vara. Att bara säga hej och titta någon i ögonen. Vi behöver mer av det.

Moving in circles [Cirkelrörelser]

Rör vi oss i cirklar?

– Jag tycker att man slås av det hela tiden. Att allt går i cirklar. Fast egentligen är det kanske mer spiraler, någonstans kommer vi ju, men man kan se att fenomen och skeenden kommer tillbaka gång på gång. Saker måste på något sätt återupptäckas hela tiden. Ibland har vi lite kort minne. Vi behöver bli påminda om vart vi är på väg.

No opening [Ingen öppning]

Hänger det ihop med att gå i cirklar?

– Egentligen handlar det mer om kommunikation. Hur det ibland kan te sig när man inte når varandra. Jag brukar måna om att möta människor där de är. Man lyckas inte alltid – och ibland måste man ge upp något för att vinna något annat.

The sounding of the sea [Ljudet av havet]

Hur låter havet för dig?

– Havet låter på ett särskilt sätt, som Barbro Lindgren säger. Själv tror jag att ljudet från havet har en läkande förmåga och jag söker mig gärna till platser där havet finns. Jag tycker om det som element. Sedan länge är jag också en passionerad dykare och när jag dyker tycker jag att jag kan uppleva andra dimensioner. Se andra världar.

Beginnings [Inledningar]

Varför har du en början som sista låt?

– För att allt går omlott och början och slut går i varandra. På något sätt känns det som att det sällan finns tydliga skarvar. I höstas var jag i Berlin och promenerade med en god vän längs Berlinmuren. Detta hemska monument. Vi gick bredvid den ohyggliga historien, men på samma gång var det en jättefin dag. Det är märkligt att sådana saker kan samexistera. Det finns hela tiden parallella flöden och jag tror att man måste träna sig i att se öppningar, för samtidigt som något tar slut är det också något som börjar.